

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

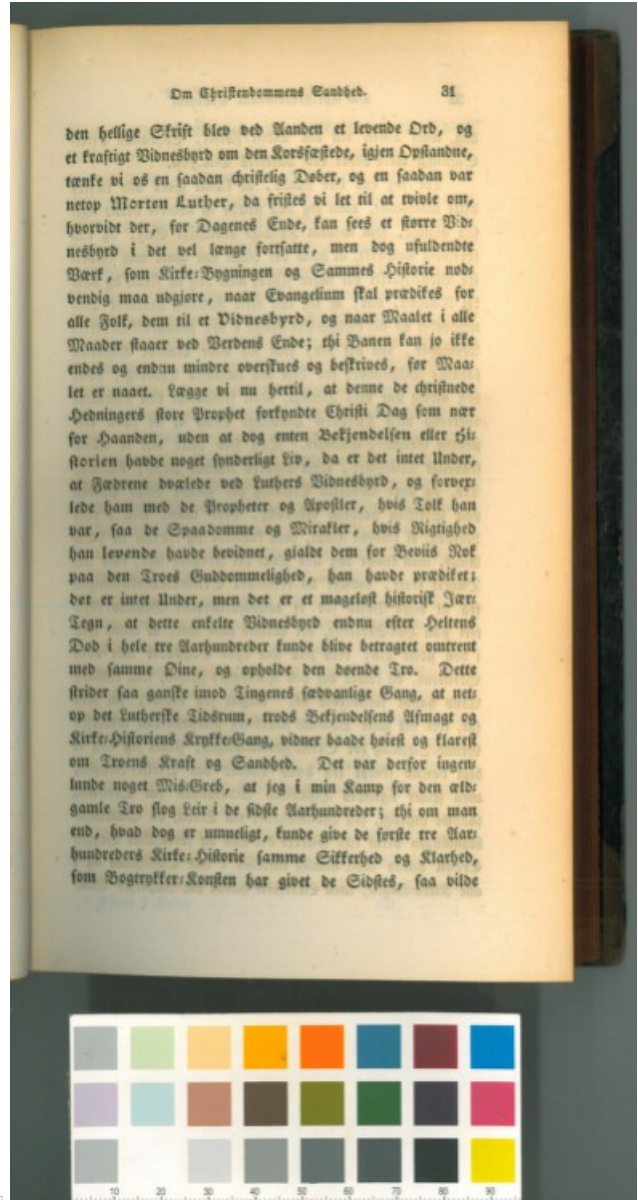
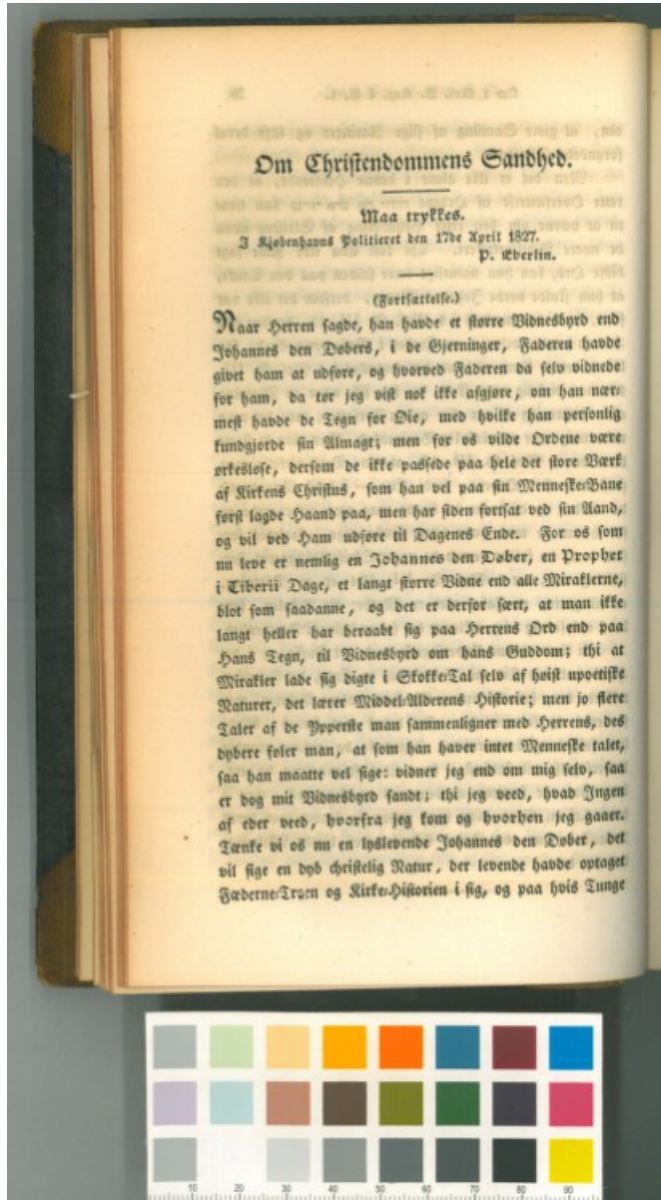
Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 30. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm4914/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)



dog, naar Taler var om Vidne-Tersel, Ephraims Ester-Samling være bedre end Abiesers Vin-Høst.

Lor jeg end ikke haabe, at kunne gjøre alle Læsere dette indsyende, maa jeg dog stræbe at udvikle denne lige saa vigtige, som mellem Kyndige bevillige Sag, og kun foreløbig anmærke, at hvad der hidtil har givet min lutherste Vidne-Tersel vel ingen Skjæb, men dog en skraa og dunkel Retning, var, at jeg kun efter Tølelsen henferde Vidnesbyrdet til det Grund-Christelige i den evangelisk-lutherste Menighed, saa det lod, som jeg vilde afsinde Historien samme Vidnesbyrd for hele den lutherste Theologi, hvad dog aldrig var min Hensigt, uden forsaavidt den stemmede overeens med Luthers aandelige Brug af de siden forstenede Grund-Sætninger. Dog selv dette var et videnskabeligt Mis-Greb, fordi Luthers levende Aand, barnlige Tro, og store indoortes Erfaring vel gjorde hans Buxten paa Kristens hardtad usfabelig, hvor man, som i vort Norden, ei klavede Haar, men knyttede sig hjærtlig til hans Aand, men kunde dog ikke gjøre det Krogede lige, eller det Dunkle klart, endstige da forhindre Skrift-Grundsetningen fra at blive Basis for et aandsfortærende Bogstav-Nyttet paa Høi-Skolerne, der maatte ende med, at man, som i den sidste Tid, reed paa sine egne Bogstaver luft over Skriftens, og kaldte det den theologiske Frihed, som Luthers Aand havde forhoerbet os. Laget jeg derfor, nu som før, ser det sidste Tidsrum mærkelig stadfæste den lutherste Grund-Sætning for Skrift-Forstolkningen, stiller jeg dog ei blot denne Skarpe fra hans Tanker om Skrift-Brugen, men stiller ligeledes Historiens Vidnesbyrd om Skriften, saavde mueligt, fra Vidnesbyrdet om Troen, da Sammenblandingen deraf kun svækker det Ene og fordunkler Begge. Troen hadde man nemlig tilføjes i alle Tids-Rum og i alle Kirke-Sogne, men Skriften hadde det lutherste Tids-

